

விடிவிடுகதை ஓர் ஆய்வு

The Puzzles and Riddles - A Study

இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் செ.ஸ்டாலின் / Associate Professor Dr. Stalin ¹

Abstract

'The Puzzles and Riddles - A Study', explains the difference between the Tamil words, 'Vidi', which means puzzle and 'Vidukathai' which means riddles in English language. 'Vidi' involves short questions made up of one or two words, whereas, 'Vidukathai' involves a question asked based on a brief situation or a story. In this article, the special characteristics on 'Vidi' and 'Vidukathai' are well explained based on field work conducted in Kancipuram, India

Date of submission: 2018-10-30
Date of acceptance: 2018-12-08
Date of Publication: 2018-12-30
Corresponding author's
Name: Dr. Stalin
Email: stalinwilliams@gmail.com

Key Words: Riddles, Tamil Literature, Tamil Grammar, Kanjipuram, Folk Literature

முன்னுரை

மனித இனக்குழுவின் ஆகச் சிறந்த அறிவு வளர்ச்சியின் பரிமாணங்கள் பலவற்றுள் இலக்கியங்களும் ஒன்று. அனைத்தும் எழுத்து வடிவில் இலக்கண வரம்பில் எழுதப்பட்டன. ஏட்டிலக்கியங்களின் முன்னோடி வாய்மொழி இலக்கியங்கள். இவ்வகை இலக்கியங்கள் பல உண்டு. கதை, பாடல், கதைப்பாடல், பழமொழி, விடுகதை எனப் பல வகைகளுண்டு. இவற்றுள் அறிவூட்டுதலையும் அறிவுநுட்பத்தினை வளர்ப்பதையும் முதன்மையாகக் கொண்டவை விடிகளாகும். பொதுவாக வாய்மொழி இலக்கியங்கள் எக்காலக்கட்டத்தில் தோற்றம் பெற்றன என்பதை அரிதியிட்டுக் கூறமுடியாது. விடிகளும் அத்தன்மையதே. வினாவை விடுத்து விடைப்பெறுவதாகும்.

அறிவுடன் செயல்படவும் அறிவு வளர்ச்சிப்பெறவும் விடிகள் தொடர்ந்து போடப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன. உறவுமுறை, உயிரினங்கள்,

புழங்குப்பொருட்கள், இயற்கைப்பொருட்கள், கணிதம், உளவியல், நிலப்பரப்பு, பொருளாதாரம், பொழுதுபோக்கு உட்பட அனைத்து கருத்துருவிலும் விடிகள் போடப்படுகின்றன. ஆண், பெண், பெரியவர், சிறியவர் என்ற வேறுபாடின்றி விடுக்கப்படுகின்றன. இரண்டிற்கு மேற்பட்டோர் அல்லது குழுவாக இணைந்து தொழில் செய்யப்படுமிடம், விளையாடுமிடம், ஓய்விடம், மங்கல நிகழ்விடம், வீடுகள், பயண நேரங்கள் என விடிகள் போட்டு விடிக்கின்றனர். விடிகளின் முதன்மை நோக்கம் அறிவுத் திறனைச் சோதிப்பதும் மேலும் அறிவை வளர்ப்பதுமேயாகும்.

உடனுக்குடன் ஓரிரு சொல்லில் பதில் பெறப்படுவது விடிகளாகும். இதிலிருந்து சற்று மாறுபட்டு விடிக்கப்பட்ட வினாவின் பதில், ஒரு கதையாகக் கூறப்பட்டால் அது விடுகதை என்ற வகையாகிறது. விடுகதையில் விடுக்கின்றவர்கள் தான் பதில் கூறமுடியும். பல மேனாட்டு அறிஞர்களும் தமிழறிஞர்களும் விடுகதை என்றும் புதிர்கள் என்றும்

¹The author is a Associate Professor in the Department of Tamil, Gurunanak College (Autonomous), Chennai, Tamil Nadu, India. stalinwilliams@gmail.com

தலைப்பிட்டு ஆய்ந்து பல வகைகளாகப் பிரித்துள்ளனர். இவற்றில் விடி போன்ற சொல்லாடல்களைப், பேச்சு வழக்குகளைப் பயன்படுத்துவதை அரிதாக்கியுள்ளனர். ஆனால் இவைகள் தான் விடுகதை, புதிர் ஆகியவற்றின் ஆய்வுக்கு வலுசேர்க்கும் என்பது கவனத்தில் இருந்த வேண்டிய கருத்து.

தற்போதைய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் விடிகள் இயற்கைச்சூழலில் போடப்படுவது அரிதாகிவிட்டது. பன்னெடுங்காலமாக மிக எளியமுறையில் அறிவு புகட்டும் கருவியாகப் பயன்பட்ட விடிகள், எதிர்க்காலத்தவருக்கும் கொண்டு போக வேண்டியது அவசியமாகிறது. விடிகள் சொல்லும் பழக்கம் கொண்டவர்கள், குறைந்து வருவதால் அவற்றை களஆய்வின் மூலம் சேகரித்து ஆவணப்படுத்தவேண்டியதும் அவசியமாகிறது. இதனடிப்படையில் காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் களஆய்வின் மூலம் நாட்டார் கதைகள் சேகரித்த போது, கூடவே கூறப்பட்ட விடிகளும் விடுகதைகளும் கிடைக்கப்பெற்றன. தனித்த தன்மைகளையும் வேறுபாடுகளையும் கொண்டிருக்கும் இவற்றைப் பற்றி விளக்குகிறது இக்கட்டுரை.

விடிகளும் விடுகதைகளும்

வாய்மொழியின் ஊடாகவே மக்களின் உணர்வுகள், கருத்துக்கள், பண்பாட்டு அசைவுகள், வாழ்வியல் முறைகள் உள்ளிட்ட அனைத்தும் பரவின. இவை நாட்டார் கதை, நாட்டார் பாடல், கதைப்பாடல், பழமொழி, விடுகதை, நாப்புரட்டு என பல்வேறு வடிவங்களையும் வகைகளையும் கொண்டிருந்தன. மேலும் இவை வரிவடிவமில்லாத வாய்மொழி இலக்கிய மரபாக, காலத்தால் முற்பட்டதாக இருக்கின்றன. அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு முந்தைய காலக்கட்டத்தில் அறிவு வளர்ச்சிப் பெறவும் தரவும் வாய்மொழி வழக்காறுகள், வலிமைப் பொருந்திய ஊடகமாகவே திகழ்ந்தன.

இவைதாம் ஏட்டிலக்கியங்களுக்கு முன்னொடி என்பதும்

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் விடுகதை இலக்கியம் என்பது பொழுது போக்காக, ஒரு விளையாட்டாக, அறிவுக்கூர்மையைச் சோதிக்கவும் வளர்க்கவும் உதவுகின்றன.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையின் வாயிலாக விடுகதைகள் பற்றி பல்வேறு ஆய்வுகள் நடைபெற்று அதன்மூலம் வகைப்பாடுகள் கண்டறியப்பட்டு, அவற்றின் கீழும் பல ஆய்வுகள் நடந்துவருகின்றன.

உலக நாடுகளில் விடுகதைகள் இலக்கியம் மிக தொன்மையான இலக்கியமாக உள்ளது.

- ❖ இங்கிலாந்தில் ரிடில் (Reddle), ஜெர்மனியில் ரார்செல்(Rarsel), கிரேக்கத்தில் எனிக்மா(Enigma), ஆபிரிக்காவில் அலு(Alu) ஐரோப்பிய நாடுகளில் க்வீஸ் (Quis) / பசில் (Buzzle) என்றழைக்கப்படுகிறது.
- ❖ கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் ஜெர்மனியின் பொஹிமியாவில் விடுகதைகள் தொகுக்கப்பட்டு கி.பி.1511ல் வெளிவந்தன.
- ❖ இதனைத் தொடர்ந்து கிரேக்கத்தில் பிளாட்டோ மற்றும் அரிஸ்டாட்டில், ஜெர்மனியில் சில்லரால், பிரான்சில் ரூஸோ, வால்டோ, சோத், செர்வாண்டிஸ், இங்கிலாந்தில் சாம்சன் ஆகியோர் விடுகதைகளைத் தொகுத்தனர். இங்கிலாந்தின் சாம்சன் என்பவரே விடுகதையின் தந்தை என்பர். கிரேக்கத்தில் விடுகதைப் போட்டிகள் அடிக்கடி நடத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது. ஹோமர், விடுகதைப் போட்டியில் பதில் கூறமுடியாமல் இறந்ததாவும் கூறப்படுகின்றது. பிரான்சில் விடுகதைகள் தான் அந்நாட்டின் புரட்சிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. துருக்கியில் பெண்கள் மணமகனை விடுகதைகள் போட்டே தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர்.
- ❖ இந்தியாவில் வேதங்களும்,

புராணங்களும் விடுகதைகளைப் “பிரமோத்யா” எனக்கூறுகின்றன. பிராகிருத மொழி மற்றும் வங்காளி மொழியில் பகேலீ, பஞ்சாபி பகேலி, பீஹாரி பாகா, பாலி பான்கா, மராத்தி - உக்கான்னா, குஜராத்தி - உக்கன்னு, அஸ்ஸாமி பக்கனா, வடமொழி உக்கன்னி, திராவிட மொழிகளில் - தமிழ் - விடுகதை/ புதிர் / விடி / பிசி, கன்னடம் - ஓடகதே, மலையாளம் மற்றும் தெலுங்கு விடிகதா என்றும் வழங்கப்படுகின்றது.

நடை மற்றும் வகைமை

எதுகை, மோனை, இயைபு, அந்தாதி, ஓரடிஈரடிமூவடிநாலடி என நடைகளையும் அடிகளையும் கொண்ட விடிகளை, மேனாட்டவர் உள்ளிட்ட அறிஞர்கள் வகைப்படுத்தியுள்ள வகைமைகளில் சில இங்கு தரப்படுகின்றன.

ரோஜர் டி ஆபிரஹாம் (Rojer D Abraham) என்ற அறிஞர், விளக்க விடுகதைகள், எதிர்மறை விடுகதைகள், தலைதப்பு விடுகதைகள் (neck riddles), கதையமைப்பு விடுகதைகள், உரையாடல் விடுகதைகள், சொல் விளையாட்டு, நகை வினாக்கள், அறிவு வினாக்கள், புதிர்கள் என வகைப்படுத்துகிறார்.

மரியா லீச் (Maria leach) எனும் அறிஞர், உண்மை விடுகதைகள் மற்றும் வினா விடுகதைகள் என்றும் பிரிட்டானியா கலைக்களஞ்சியம் (Encyclopeadia Britanica) விளக்க விடுகதைகள் (Descriptive Riddles) மற்றும் நகை வினாக்கள் (Witty Questions) என்றும் ச.வே.சுப்ரமணியன் அவர்கள் நாட்டுப்புற விடுகதைகள் (Folk Riddles) மற்றும் இலக்கிய விடுகதைகள் (Literary Riddles) என்றும் அறிஞர்கள் பலர் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

மேலும் துணை வகைப்பாடுகளாக விளக்க விடுகதைகள், நகைப்பு விடுகதைகள், கொண்டாட்ட விடுகதைகள், பொழுதுபோக்கு விடுகதைகள் எனப் பிரிக்கின்றனர். விடி, விடுகதைக்கான

கருப்பொருட்களாக, இயற்கைப் பொருட்கள், விலங்குகள் பறவைகள், தாவரங்கள், உடல் உறுப்புகள் (Human body parts), உணவுப் பொருட்கள், புழங்குப் பொருட்கள், அணிகலன்கள், வாகனங்கள், தத்துவம், அறிவியல், புராணங்கள் இதிகாசங்கள் போன்றவற்றுடன் உயிரில் பொருட்கள், உயிர்ப்பொருட்கள் என அனைத்தும் கருப்பொருட்களாக வருகின்றன (சக்திவேல், 1995, p.223).

தமிழ் இலக்கணத்தில் விடி

விடுகதை

தமிழில் கிடைக்கப்பெற்ற முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில்,

“ஓப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்

தோன்றுவது கிளந்த துணிவினானும்

என்றிரு வகைத்தே பிசிவகை நிலையே” (செய்:173)

என்ற நூற்பாவில் ‘பிசி’ என்கிறார் தொல்காப்பியர். பிசி என்பது உவமையாகவும் வெளிப்படையாகவும் இருவகையில் அமைவது என்கிறார். தொல்காப்பியர் காலத்தில் வழக்கில் இருந்த விடுகதைக்கு, அதன் தன்மைக்கேற்ப இருவகையாக வரையறுக்கிறார். இந்நூற்பாவிற்கு நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர் போன்ற உரையாசிரியர்கள் தரும் உரைகளில், எடுத்துக்காட்டுகளாகத் தந்துள்ளவனவற்றை இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. அதாவது,

அ) “பிறை கவ்வி மலை நடக்கும்” அது என்ன? விடை: யானை

ஆ) “முத்துப்போல் பூத்து முகிழிற் கிளிவண்ண நெய்த்தோர் குருதி நிறங்கொண்டு வித்துதிர்த்து” அது என்ன? விடை: கமுகுமரம்

இ) “நீராடான் பார்ப்பான் நிறம் செய்யான்,

நீராடின் ஊராடு நீரிற் காக்கை” அது என்ன? விடை: நெருப்பு

என்பனவற்றை எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

இவ்வுரையின்வழி நோக்கினால் பிசி என்பது விடியைக் குறிக்கின்றது. மேலும் விடுகதை என்பது தனித்த வடிவாக இருக்குமென்பதும் புலனாகிறது. இதனைப் பற்றி பின்வருவனவற்றில் காண்போம்.

“பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே

அங்கதம் முதுசொல்லோ டவ்வேழ்
நிலத்தும்

வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்

நூற்பெயரெல்லை அகத்தவ வழங்கும்

யாப்பின்வழியது என்மனார் புலவர்
(செய்.79)

என மற் றொ ரு நூ ற் பா வி ல் கு றி ப் பி டு கி ன் கி ற ா ர் . ஏ ழு வ கை யா ப் பு மு றை க ளை க் கூ ற வ ரு ம் தொல்காப்பியர், இவை தனக்கு முன்னிருந்த புலவர்கள் வகுத்தவை என்கிறார். இவற்றில் வாய்மொழி, பிசி, முதுசொல் (பழமொழி) எனும் மூன்றும் நாட்டார் வழக்காறுகளாக வகைப்படுத்துகின்றார் தொல்காப்பியர். இங்கு பிசி என்பது விடுகதை எனப் பொருள்படுத்துகின்றார். மேலும் இதன் குணங்களை,

அவைதாம்,

நூலினான வுரையினான

நொடியொடு புணர்ந்த பிசியினான

எது நுதலிய முதுமொழியினான

மறைமொழி கிளந்த மந்திரத்தான

கூற்றிடை வைத்த குறிப்பினான (செய்.165)

என வரிசைப்படுத்துகின்றார்.

இந்நூற்பாவில் நொடி என்றும் பிசி என்றும் வருவதைக் கவனிக்க வேண்டும். ‘நொடியொடு புணர்ந்த பிசியினான’ என்கிறார். நொடி என்பது பிசியின் வகையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. நொடி என்ற சொல் நகைமொழி, விடுகதை, பள்ளம், தன்நிலைதாழ்தல், நடித்துக்காட்டல்,

நலிதல் போன்ற பொருண்மைகளில் கையாளப்படுவதைக் காணலாம்.

நொடி என்பது நொடிப்பொழுதில், இமைப்பொழுதில் பதிலுரைப்பது. இதனை நோக்கும்போது நொடி எவ்வாறு விடுகதையாகும் என்பது கேள்விக்குரியது. நொடி என்ற சொல் பற்றி எழுதவந்த நாட்டார் ஆய்வியல் அறிஞர் ஆறு.இராமநாதன்,

“நாட்டார் (மக்கள்) இன்று புதிர்களை நொடி என்று கூறும் வழக்கில்லை” (1978 p.17) என்கிறார்.

“ஈழத்தில் விடுகதையை நொடி என்கின்றனர்” என்று ‘நொடி அமர்வின் படிமுறை அமைப்பு: ஓர் வரன்முறை ஆய்வு’ எனும் அச்சிடப்பெறாத ஆய்வேட்டில் வின்சன்ட் பவுல் (1993, p.125) கூறுவதாக நாட்டார் ஆய்வறிஞர் தே.லூர்து குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், தொல்காப்பிய வழக்கைத் தற்போது ஈழநாட்டார் பாதுகாத்து வைத்துள்ளனர் என்பதும் இதின்னும் தெளிவாகிறது. நம்மிடையே ‘நொடி’ என்பதற்கு, நொடித்தல், ஓடித்தல் ஆகிய பொருள்கள் கொள்ளப்படுகின்றன.

நொடி என்பது வழக்கில் இல்லாதது போலவே விடுகதை என்ற சொல்லாட்சி பண்டையத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் காணப்படவில்லை. இது அண்மையில் தோன்றிய சொல்லாட்சியாகவும் இருக்கலாம் என்கிறார் தே.லூர்து (2000, p.223). நாட்டார் வழக்காறுகள் தொடர்பான ஆய்வுகளைத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்ட தே.லூர்துவின் கூற்றிலிருந்து ஒரு கருத்தாக்கம் வெளிப்படுவது இங்கு கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள் எனும் தம் நூலில்,

“விடுகதை என்ற சொல் தமிழகமெங்கும் வழக்கிலுள்ளது. விடுவிக்கப்பட வேண்டியது என்பதே பொருள். இச்சொல் எல்லா வகையான விடுகதைகளையும் சுட்ட ஓட்டு மொத்தமாக நாட்டாரால் (மக்களால்) பயன்படுத்தப்படுகிறதே தவிர எந்தவொரு துணை வகைமையும்

(கதைகளாக அமைவனவற்றை மட்டும்) சுட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறு தமிழ்நாட்டு மக்கள் எங்கேனும் சுட்டுகின்றனரா என்பதைக் களஆய்வின் மூலம் கேட்டறிவது முதன்மையான பணியாகும்” (லூர்து 2000, p.223)

என்கிறார். அதாவது விடுகதை என்ற சொல்லாட்சி பற்றிய முழுமையான புரிதலும் ஆய்வுகளும் தேவைப்படுவதாக உணர்த்துகின்றார்.

மேலும், 'விடுகதை என்ற சொல், வினைத் தொகையில் அமைந்து, (விட்ட கதை/விடுகின்ற கதை/ விடும் கதை) முக்காலப் பொருளையும் தரும். இச்சொல்லாட்சியின்படி விளக்கம் காண்போமானால் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய கதை என்பது மேற்கூறப்பட்ட பொருண்மை அடிப்படையில் அமையாது, வேறு ஏதோ ஒன்றைச் சுட்டுவதாகத் தோன்றுகிறது. தமிழில் பயின்றுவரும் விடுகதைகள் கதையின் அடிப்படையில் பெரும்பாலும் அமைந்திருப்பதில்லை. ஆகவே இங்குக் கதை என்பது விடுகதையின் இயல்புக்குப் பொருத்தமான ஒன்றினையே குறித்தல் வேண்டும்' என்கிறார் (லூர்து, 2000, p646.5).

நிறுவதல்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் நாட்டார் கதைகள் சேகரிக்க சென்றபோது கதைகளுடன் விடிகளும் விடுகதைகளும் கிடைக்கப்பெற்றன. இம்மாவட்ட மக்கள் தெளிவாக விடி அல்லது வெடி என்றும் விடுகதை என்றும் தனித்தனியே பிரித்துக் கூறுவதைக் கேட்கமுடிந்தது. அறிஞர் தே.லூர்து கூறுவது போல், காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் விடுகதை என்ற பொதுமைச் சொல்லை ஒட்டுமொத்தமாக அனைத்திற்கும் பயன்படித்தவில்லை. பெரியோர் முதல் சிறியோர் வரை இயல்பாகவே 'ஒரு வெடி போடவா?' என்றும் 'நா(ன்) ஒரு விடுகதை சொல்லவா?' என்றும் கூறுகின்றனர்.

விடி அல்லது வெடி போடுவது என்பதை, எடுத்துக்காட்டாகக் கூற வேண்டுமானால்,

அண்ணனுக்கெட்டாது தம்பிக்கெட்டும்
அது என்ன?(விடை: உதடு) என்றும்

விடுகதை சொல்லுவது என்பதை,

“புல்லாங்குழலாம் புலித்தோலாம் பூரண
புஸ்தகமாம்

போறதோர் பண்டாரமே நாளை இதே
வழி வருவீயா.” அது என்ன?

என்றும் கூறலாம். அதாவது இந்தக் கேள்விக்கு விடை, ஒரு கதையாக இருக்கும். (பின்னிணைப்பு சான்றிதழ், விடுகதை2ல் இதற்கான விடை அமைந்துள்ளது.) ஏனெனில் விடு+கதை = விடுகதை. விடுக்கப்பட்ட கேள்விக்கு விடுவிக்கப்பட வேண்டிய கதை. ஆனால் விடுகதை, விளக்கமுறை விடுகதையாக அறிஞர்களால் வகைப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது.

பரவலாக, 'விடுகதை' என்பதற்கு Puzzle என்ற ஆங்கில பதமும் Riddle ஆங்கில பதமும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. (பசில் Puzzle என்பது 'பிசி' என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வந்தது போல் இருப்பதை மொழியியல் அடிப்படையில் ஆராய்தல் அவசியம்) தற்போது விடுகதை என்பதே பொதுவான சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மிகக் குறைவாகவே பேச்சுவழக்கில் விடி, வெடி, புதிர் என்பன குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை வட்டார வழக்கு என்பதால் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் மாறுபடுகிறது.

திருநெல்வேலியில் அழிப்பாங்கதை என்றும் சேலம், திருவண்ணாமலை, தருமபுரி, விழுப்புரம், வேலூர் போன்ற மாவட்டங்களில் வெடி, விடி என்றும் காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் விடுகதை, வெடி, விடி என்றும் கூறப்படுகின்றது.

ச.வே.சுப்பிரமணியன், 'பிசி' என்ற சொல்லேபிதிர்,புதிர் என மாறிவந்துள்ளதாகக் கூறுகிறார் (1977, p.63).

அதே போல் புதிர் என்ற சொல்லாட்சியும் விடியைக் குறிக்கின்றது. புதிர் என்பது ஒரு வினா. சில சொற்களில் அதற்கான பதில். உடனடியாகத் தெரிவிப்பது. ஒரு பொருளின்

பெயரை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, அதன் குணங்களை வரிசையாகச் சொல்லி, அப்பொருளின் பெயர் எது? என்பதே புதிர். நேரடிக் கூற்றின்றி மறைமுகமாகக் கூறுவது. கற்றோர், கல்லாதோர், வயது வேறுபாடு, பால்பகுப்பு வேற்றுமை என எதுவுமில்லை. அனைவராலும் போடப்படுவது.

(எகா.) விஜயநகர அரசர்கள் காலத்தில் அப்பாஜி கதைகளும் முகலாயர் காலத்தில் அக்பர் வீரவலன் கதைகளும் விக்கிரமதித்தன் காலத்தில் வேதாளக் கதைகளும் போஜன் மகாராஜா காலத்தில் பதுமைக் கதைகளும் பாளையக்காரர்கள் காலத்தில் தனிப்பாடல்களிலும் புதிர்கள் இடம்பெற்றன. (சண்முகசுந்தரம், 1988:230).

காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் களஆய்வின் மூலம் பெறப்பட்ட விடி மற்றும் விடுகதைகள் சிலவற்றை தெளிவுக்காக இக்கட்டுரையில் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கூறப்பட்ட வேறுபாடுகளும் தனித்தன்மைகளும் கொண்டிக்கும் இவற்றை நீண்ட களஆய்வு மேற்கொண்டு அதனடிப்படையில் ஆய்வும் செய்யப்படவேண்டிய தேவையையும் இக்கட்டுரை சுட்டிநிற்கிறது.

விடிகள்

சான்று - 1

விடிஞர்: பிரபா,சு/12

1. விடி: தெரிந்து பூப் பூக்கும் தெரியாமல் காய் காய்க்கும் அது என்ன? விடை: வேர்க்கடலை

2. விடி: பல் இல்லாமல் கடிப்பது எது? விடை: செருப்பு

3. விடி: விடிய, விடிய பூந்தோட்டம், விடிந்துப் பார்த்தால் வெறுந்தோட்டம் அது என்ன?

விடை: வானம், நட்சத்திரம்

விடிஞர்: ராஜஸ்ரா,சு./14

4. விடி: ஓட்றா(ன்), ஓடியார்றா(ன்) ஒத்தக்காலில் நிக் குறா(ன்)அவன் யார்?

விடை: கதவு

5. விடி: சிவந்திருப்பான்

வாசல்ல இருப்பான்

வாயத்தொறந்திருப்பா(ன்)அவன் யார்? விடை: தபால் பெட்டி

சான்று - 2 விடுகதை - 1

விடுகதைஞர்: பொன்னப்பன்,அ.

வெட்டியாதால் சாகவில்லை,

வெட்டாமலிருந்தால் செத்திருப்பேன்.

செத்தினால் சாகவில்லை,

சாகாமலிருந்தால் செத்திருப்பேன்.

வந்தினால் வரவில்லை,

வராமலிருந்தால் வந்திருப்பேன். அது என்ன?

அதாவது ஒரு மாணவியும் மாணவனும் அப்படி பேசிக்கிறாங்க. தொடர்பு உண்டு. அப்படி இருக்கும் போது, இந்த டைமுக்கு, நைட்ல நீ வர்ணொன்னு மாணவெ(ன்) சொல்ட்டா(ன்), மாணவிக்கிட்ட. அப்பொ அந்தப் பொண்ணு கெளம்பி போவது. போவும்போது அன்னிக்கி வானொ(ம்) மின்னல் மின்னுது. மின்னும்போது ஒரு பாம்ப, யாரோ அட்ச்சிப்போட்டுக்கிறாங்க. போட்ட ஒன்னொ, இந்த மின்னல் மின்றதுக்கொ(ம்) அந்தப் பாம்பக் கிட்ட போயி பாக்குறதுக்கொ(ம்), அய்யோ! பாம்புன்னு அலறி எட்டொ ஓடியாந்துட்து. அற்றமா, அந்த மாணவங்கேக்குறா(ன்), நீ ஏ(ன்) நா(ன்) சொன்ன எடத்துக்கு, சொன்ன டைமுக்கு வரலன்னு, பொழுதுவெடிஞ்சி விளக்கொ(ம்) கேக்குறா(ன்). அதுக்கு அந்தப் பொண்ணு சொல்லுது.

வெட்டியாதால் சாகவில்லை,

வெட்டாமலிருந்தால் செத்திருப்பேன்.

செத்தினால் சாகவில்லை,

சாகாமலிருந்தால் செத்திருப்பேன்.

வந்தினால் வரவில்லை,

வராமலிருந்தால் வந்திருப்பேன்,

அப்டின்னு. அப்பொ, வந்ததினால் வரவில்லை அதுக்கு இன்னா அர்த்தம்னு கேக்குறா(ன்).

மின்னல் வெட்டுச்சி, செத்துப்போன பாம்பு தெரிஞ்சிது.மின்னல் வெடலன்னா, தெர்ஞ்சிருக்காது. அது சாவலன்னா, என்ன அது குத்தி, நா(ன்) செத்திருப்பெ(ன்). அது செத்துப்போச்சி, நா(ன்) சாவல. அய்யோன்னு பாத்து அலறும் போது எனுக்கு மாதவிடாய் வந்துட்ச்சி. அதனால நா(ன்) உ(ன்) கிட்ட வரல. மாதவிடாய் வரலன்னா, நா(ன்) உன்னாண்ட வந்திருப்பேன்னு வெளக்கொ(ம்) குடுக்குது.

விடுகதை - 2

விடுகதைஞர்: அய்யனாரப்பன்,க.

“புல்லாங்குழலாம் புலித்தோலாம் பூரண புஸ்தகமாம்

போறதோர் பண்டாரமே நாளை இதே வழி வருவீயா?”

அப்டின்னு ஒரு பண்டாரத்தப் பாத்து இன்னொருத்தெ(ன்) கேக்றா(ன்). அதுக்கு அந்தப் பண்டாரம்,

“வெள்ளி வேர் கடந்து, வேங்கணம் பொய்மாரி / கள்ளிப் பால் வத்தி, கடலும் தெசமாரி

பம்பையாடு குட்டியிட்டு, வறட்டாடு பால்கறந்து

செத்தாடு குட்டியிட்டு, செனையாடு பால்கறந்து ஒலக்கைத்

துளுத்து, ஓரலேறிப் பூப்பூத்து / அம்மி பழஞ்சாறாம், நார்த்தங்கா(ய்) ஊறுகாயாம்

எருது பசவாகி, பசவும் ஈனும் காலத்தில் வருவேன்”னு சொன்னாராம்.

ஒரு வயதான பெரியவரு, பண்டாரமா(க) போறாரு. வழியில மாட்டுக்கரப் பசங்களல ஒருத்தெ(ன்), அய்யா! அய்யா! இந்த வழியா(க) போறீங்களெ, நாளைக்கி இதேவழில வருவீங்களா(ன்) கேக்குது.

அதுக்கு அவுரு, நா(ன்) வரப் போறது உண்ம தா(ன்). ஆனா(ல்) வெள்ளியாகிய நிலா போயி இருட்டுப் பொய்யாக மாறி வெளிச்சத்துல வருவெ(ன்). கடலு தெசமாரின்னா, ஒரு மனுஷெ(ன்) ஒக்காந்து ஏந்துக்கும் போது, அப்டி ஒரு தடுமாற்றொ(ம்) வரும்பாரு, அதா(ன்). கள்ளிப்பால் வத்தின்னா, மலமேல இருக்குற கள்ளிச்செடிய வெட்டும்போது அதுலர்ந்து பால் வரும், அத சொல்றாரு. பம்பையாடுன்னா, அது பொலிஞ்சி குட்டிப்போட்டு பால் குடுக்குபோதுன்னு அர்த்தொ(ம்). ஒலக்கைத் துளுத்துன்னா, தென்னங்கன்னு இப்போ தா(ன்) வெக்கிறெ, அது வளந்து ஒலக்க மாரி ஆனதொ(ம்)ன்னு அர்த்தொ(ம்). எருது பசவாகின்னா, எருது, பசுமாட்டுமேல ஏறி பொலியிது. அதுசெனையாகி கன்னுப் போடும் போது நா(ன்) வருவேன்னு சொல்லிட்டுப் போறாரு.

References

- Lurth, T. (2000). *Naddar Vazhakatriyal: Sila Adipadaigal*. Palaiyangkoddai: Naddar Vazhakatriyal Aivu Maiyam.
- Manikkam, Mu. (1998). *Thirukural Thelivurai*. Chennai: Manivasagar Pathipakam.
- Shaktivel, Su. (1995). *Naddupura Iyal Aivu*. Chennai: Manivasagar Pathipakam.
- Shanmugasundram, Su. (1988). *Naddupura Ilakiya Varalaru*. Chennai: Manivasagar Pathipakam.
- Singaravelar, A. (1981). *Abithana Sinthamani*. New Delhi: Asian Education Services.
- Subramanian, S., V. (1977). *Tamilil Vidukathaikal*. Chennai: Institute of Tamil Studies.

Subramanian, S., V. (1978). *Tamilil Puthirgal-Oor Aivu*. Majnakollai: Samuthaya Sirpikal Veliyiddagam.

Subramanian, S., V. (1998). *Tholkappiyam Thelivutrai*. Chennai: Manivasagar Pathipakam.

Vincent Paul, S. (1993). *Nodiamarvin Padimurai Amaipu: Oor Varanmurai Aaivu*. Unpublished Masters Desertation, St.Sauverior College.

Thirumanthiram: www.tamilvu.org/slet/14100/pg2.jsp?bookid=118&pno=777

References

விழைஞர் - விடுகதைஞர் விவரப்பட்டியல்

பெயர்	வயது	ஊர்	கல்வி	தொழில்	வட்டம்	கள ஆய்வு செய்த நாள்
பிரபா,சு.	12	அஸ்தினாபுரம்	7	மாணவி	செங்கல்பட்டு	25.03.2006
ராஜஸ்ரா,சு.	14	அஸ்தினாபுரம்	9	மாணவி	செங்கல்பட்டு	25.03.2006
பொன்னப்பன்,அ.	48	திணையாம்பூண்டி	8	விவசாயம்	உத்திரமேரூர்	14.05.2006
அய்யனாரப்பன்,சு.	80	முள்ளி	-	விவசாயம்	மதுராந்தகம்	17.06.2006

நன்னெறிக் கல்வி கற்றல் கற்பித்தலில் மகாகவி பாரதியாரின் அறிவார்ந்த சிந்தனைகள்

Mahakavi Bharathiar's Intellectual Thought in Teaching and Learning Moral Education

பார்வதி வெள்ளச்சாமி / Parvathi Vellachami ¹

பேராசிரியர் முனைவர். மு. இராசேந்திரன் / Professor Dr.M.Rajantharan ²

Abstract

This article on how to incorporate literature and thought elements toward teaching of moral education for Indian students in Malaysia. There are four types of thoughts well-defined in Malaysia, such as Spiritual, Science, Creative and Intellectual. This article describes the method of simplicity in teaching and learning through the poetry of the Mahakavi Bharathiar poems. In this regard, the explanations on the beginning of intellectual thought and how it taken place in the curriculum does are provided. Subsequently, the data was collected to illustrate how intellectual thought were expressed in the poetry. Selected important data for this article was summarized for explanations. The explanations given are subject it's to classification. It is also described the classroom as well as the introduction of literature and thought elements to students through teaching and learning activities. Therefore, the main purpose of this article is how to benefit the students during teaching moral education incorporate with literature. First of all, students are inferred ethical traits. Secondly, the knowledge about literature. Thirdly, the 21st Century Student Center Learning to gain self-interest and cognitive ability. The poetry of the Mahakavi Bharathiar is very significant to raise those ideas and shall be the foundation for students to improve thinking skills and the Tamil language as well.

Date of submission: 2018-09-05
Date of acceptance: 2018-11-05
Date of Publication: 2018-12-30
Corresponding author's
Name: Dr.M.Rajantharan
Email: rajanmun@um.edu.my

Key Words: Bharathiar, Thought, Spiritual, Intellectual, Creativity, Scientific, Wisdom
Thinking, Learning and Teaching, Moral Education, 21st Century Learning

முன்னுரை

மலேசியப் பள்ளிகளில் வழங்கப்படும் நன்னெறிக் கல்வி கலைத்திட்டத்தில் ஏழு நன்னெறிக் கூறுகள் அடிப்படையாக

வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் உட்பிரிவுகளான நன்னெறிக் கூறுகள் நேரடியான நன்னெறிப் பண்புகளின் விளக்கங்களுடன் வரையறுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்கள் நேரடியாக அவ்விளக்கங்களைத் தங்களின்

¹The author is a Ph.D research scholar at the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. vathi721@gmail.com

²The author is a Professor in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rajanmun@um.edu.my / rajantharan@gmail.com